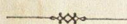

Сѣ запалиле до два-на джба
 До два-на джба и вита ела,
 Туку ми горѣтъ, туку ми тлеѣтъ.“
 Нейдзѣ говоритъ свѣти Иліа:
 „Ейгиди сестро, свѣта Недельо!
 Тіе не ми сѣ до два-на джба,
 До два-на джба, и вита ела;
 Тукъ тіе ми сѣ два побратима,
 Два побратима, и посестрима.
 Не ми държале свѣти Јо'ана;
 За то'а горатъ, за то'а тлеатъ.“

44.

Свѣти Петаръ и майка му.

Отъ Струга.

Кинисалъ ми свѣти Петаръ,
 Да ми 'оитъ во рай-боже
 Во рай боже на причесна,
 И по него грешна майка,
 Му сѣ молитъ да ѣ зе'итъ. —
 „Чекай, чекай сине Петре,
 Синче Петре и ясъ к' идамъ
 Во рай боже на причесна.“ —
 И ѣ рече свѣти Петаръ:
 „Бегай, бегай грешна майко,
 Оти си ми многу грешна;
 Ти не можешъ да ми идешъ
 Во рай-боже на причесна;
 Райски порти затворени,
 Пеколски-те отворени.
 Кога бѣше, майко, млада,
 Ти ми бѣше карчмарица;
 Ти иде'е сиромаси,
 Да ти пѣтъ на ме'ана,
 Ти веле'е,“ жити душа.
 Жити душа карчмарице!
 Ал' ни да'ашъ токму ока,

Токму ока чисто вино?“
 Ти велеше „жими бога,
 Жими бога, богъ ми душа,
 Ясъ си да'амъ токму ока.“
 Не да'аше токму ока,
 Не да'аше чисто вино
 Тук' со вода го мешаше.
 И да'аше со две оки;
 Ко т' иде'е ябанджии
 Сиромаси карванджии,
 Що си ока незнае'е,
 Имъ да'аше триста драма,
 И вино-то пакъ со вода.
 Код' иде'е баздригяни,
 Имъ да'аше тамамъ ока,
 Тамамъ ока чисто вино.
 За то'а си майко грешна;
 Ти одеше чесна кума,
 Да кжрца'ашъ луди деца,
 На деца имъ нищо не да'аше,
 Та ни риза, ни кошуля,
 Како куми що даваеъ,